

SUSCRIPCIÓ
BARCELONA, UNA PEsSETA AL MES
ESPANYA, 4'50 Ptes. AL TRIMESTRE
ESTRANGER, 9'00 Ptes. TRIMESTRE

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ ADMINISTRATIVA
CARRER D'EN PELAI, 42, PRINCIPAL
IMPRENTA
CARRER DE L'EST, NUMERO 11
TELÈFONS
R: DACCIO, 1.530 - IMPRENTA, 2.233

ANY XI.-NUM. 3.425

BARCELONA, DILLUNS 3 DE AGOST DE 1914

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

COMENÇA LA LLUITA LA GUERRA EUROPEA

Els primers combats a la frontera russo-alemanya.-Segueixen els combats a la frontera franco-alemanya.-Els alemanys invadeixen el Gran Ducat de Luxemburg.-L'Alemanya no respecta la neutralitat de Bèlgica i Dinamarca.-Una "escuadrilla" de dirigibles alemanys ha entrat a França

Dos ideals en lluita

Segueix la confusió de notícies i la contradicció dels telegrams que a cada angustiosa situació actual.

Es difícil treure cap impressió clara de totes aquestes noves confusions minuts venen a canviar radicalment la i no és possible donar en forma una suposició concreta, però se pot dir, amb un mínim de reserves imprescindibles, que la guerra ha arribat a esclatar.

En aquesta situació han quedat fracassades les gestions pacífiques que han pogut realitzar les cancelleries durant aquests darrers dies i han quedat postergades les manifestacions pacífiques populars.

Es de doldre que aquest ideal de la pau no hagi triomfat davant de la flagració europea, que desputa per l'horitzó com una auba roja, i nosaltres, pacífistes convençuts i abnegats, som els primers en el doldre d'aquest triomf de l'esperit militarista, que vé a ésser com la justificació de la fútna política de la pau armada.

El nostre nacionalisme està inspirat en el més ardent amor a la pàtria natural i se sent triomfant a cada conquesta de la llibertat que va assolint tot poble esclavitzat, però no ha de ser, ni volem que sigui mai, un obstacle a les altes corrents internacionals que fonamenten en la pau universal la confraternitat de tots els pobles.

Per altra part creiem que la guerra sobre no ésser una solució que avari amb el fallo de la justícia, la raó que dona la força de les armes, és un procediment de lluita, que a la llarga perjudica a tots els combatents, com s'ha demostrat per les conseqüències immediates dels actuals moviments i com quedarà més demostrat encara quan, després del conflicte, totes les nacions vindran que veure que han saldat amb grosses pèrdues la llur belicosa empresa.

Però ja les coses han arribat a aquest extrem en que la lluita sembla inevitable i en que s'ha posat a discussió amb ella l'hegemonia de dues races, de dues civilitzacions que lluiten a mort de fa molt temps en el tràgic silenci d'una

d'aquest conflicte podia quedar ràpidament evitat o reduït, si els socialistes haguessin adoptat l'actitud que corresponia a la seva significació i que era de preveure per la força i organització que tenen en algunes nacions.

M'ha sorprès d'una manera extraordinària, d'un modo que m'ha arribat a causar una profunda desil·lusió, que no s'oposessin amb energia i amb decisió, fins a provocar el conflicte que és necessari per a evitar que's vessés tanta sang humana, en una "debacle" que ha de perjudicar a tot-hom i als obrers en primer terme.

Ara, empero, ja no son a temer a formular cap oposició seria i eficaç per que les circumstancies ho impedeixen i és més de doldre al pensar que amb el temps amb que els públics treballs de la diplomàcia ho anunciaven, tenien marge de sobres per a organitzar la més perfecta oposició.

Avui tot lo que fessin, seria deplorar per als interessos de la nació i donar la tual estat d'exceptio legal en que s'han tingut de colocar les nacions, els faria caure en delícies de caràcter militar, que per la seva magnitud, i greujat seria castigats energèticament i d'una manera inexorable.

No més queda una esperança que estimo completament efectiva i és que en la nació que perdi en aquesta guerra s'hi produïra un formidable moviment socialista, com a protesta de la guerra, i és possible que d'allí neixi una vigorització d'aquest ideal d'humanitat.

La neutralitat d'Espanya
Davant d'aquest conflicte europeu, Espanya deu guardar una absoluta neutralitat i no intervenir en cap sentit.

Si acabada la guerra, nosaltres ens vègessim en el cas d'haver cedir algun plaça a algú com ara les Balears ens portaria això immediatament un conflicte de les potències, que amb aquestes concessions, se crearien hostilitats, i volguem o no, en aquesta actitud nostra, una parcialitat renyida amb l'actitud neutral que tenim obligació de mantenir.

D'aquest conflicte no sortirien perdent sens dubte i si En Romanones i el Rei no han contret cap compromís secret que desconeixem, lo que's ca fer és observar escrupolosament el poble de Cartagena i que aldr parlava en la seva intervenció En Felip Rodés.

Per que s'ha de pensar que la nostra situació geogràfica no és com la de Suïça i Bèlgica, que les obliga a la mobilització de les seves forces al objecte de prevenir l'imposició de l'invenció, per que la necessitat de defensar-nos de futures contingències que pot evitar fàcilment la nostra prudència.

L'aspecte financer del conflicte
Crec indubtablement que aquesta guerra ens porta a un inevitable crac financer de grans proporcions, de tant grans com major sigui la durada del conflicte.

Aquest crac financer que seria conseqüència directa del que se sentirà a l'estranger, vindrà agravat pel conflicte de la manca de primeres matèries per a la indústria, totes de importància insubstituïble, i que tindria per resultat el parà de gran nombre de fàbriques, deixant sense feina a molts obrers i produint-se un extraordinari encumbrament de la majoria del articles.

Adams de que, al meu entendre, se'n perjudicarien els tenedors de valors de l'Estat espanyol en majors proporcions que els dels valors estrangers, perquè acabada l'importació dels articles de primera necessitat que venen de Rússia, i que son imprescindibles al nostre consum, aixís com tot el material elèctric i el corró principalment, els perjudicats que's causarien a la nostra riquesa nacional serien quantiosos.

Es tant indubtable tot això, que no crec que torgi evitar-ho l'actitud més energica que en això prengui el Govern.

Els partits polítics
Davant de les presents circumstancies tots els partits avençats d'Espanya s'han d'empendre una activíssima campanya pacifista que fos comprendre a les nacions la necessitat d'evitar amb aquesta transaccada política de la pau armada que no beneficiarà a ningú en els seus tristos resultats i que no més reportarà greus perjudicis per a tot-hom.

A Espanya els partits d'Esquerra han de afermar-se en obligar al Govern a man-

tenir la nostra neutralitat costi lo que costi. No podem reïtar-nos gens dels homes que avui governen per que estan mancats de les condicions i de la preparació necessàries per a problemes d'aquesta importància i per que en cas de que hi hagués d'intervenir ens farien fer davant de l'estranger un trist paper.

Si vinguessin aquests moments, la manca de voluntat i d'energia d'En Dato, ens posarien en situació apurada i s'imposaria allavors l'intervenció energica dels homes de l'oposició que complien amb element i amb caràcter per a fer respectar i per a mantenir aquesta neutralitat que ha d'ésser la base primordial de la nostra actitud.

La picarra d'EL POBLE CATALA
Noves sensacionals
Abir al matí des de les 3 a les 6 de la matinalda rebem un seguit de telegrams que fixarem a la nostra picarra dels balcons del carrer de Pelai de la Redacció d'EL POBLE: CATALA.

Heu's els aquí:

«Saint Petersburg, 1 a les 12. — A les quatre de la tarde l'ambaixador d'Alemanya ha comunicat al Govern de Rússia la nota de ruptura d'hostilitats».

«Londres, 2 a les 155. — El Banc d'Anglaterra ha augmentat el descompte al 10 per cent».

«Paris, 1 a les 11'10. — L'ambaixador d'Alemanya a Paris ha sortit cap al seu país».

«Londres, 2 a les 2'40. — A la frontera Russo-Alemanya s'ha llurad un combat. S'ignoren les baixes i detalls».

Informació de l'estranger
(Per telégraf)

El manifest del Govern a la nació francesa
Paris. — El president de la República i els membres del govern han acordat publicar el següent manifest:

«A la nació francesa:
Des de fa alguns dies la situació a Europa s'ha agravat considerablement a pesar dels esforços de la diplomàcia, encaminats a l'horitzó.

En els actuals moments la major part de les nacions han mobilitat les seves forces, incloïnt els països protegits per la seva neutralitat han cregut deureu seu el pendre aquesta mida a modo de precaució.

Algunes potències quina lligació constitucional o militar és diferent de la nostra han començat i continuant, sens que medés el decret de mobilització, preparant que equivalen a la mobilització i que no són altra cosa que la seva execució anticipada.

Francia que ha afirmat constantment la seva voluntat pacifica: que en els grans dies trágics ha donat a Europa consells de moderació i un viu exemple de prudència, i que ha multiplicat sens acabar els seus esforços per a mantenir la pau universal, es prepara també per a tota eventualitat possible i ha pres ara des dels primers moments totes aquelles disposicions que agregat indispensables per la salvaguarda del seu territori. No obstant: nostre legislació no permet portar a una completa realització totes les mesures preventives sens publicar abans el corresponent decret de mobilització.

Conscient de la seva responsabilitat i semblant que faltaria a un dever sagrat si deixaba les coses en l'estat actual, el govern acaba d'acordar la publicació del decret de mobilització que les circumstancies imposen, però s'ha de tenir molt present que la mobilització no és la guerra. Doncs bé, en les circumstancies actuals, la mobilització de l'exèrcit és el millor medi per a garantir la pau amb l'honor.

Fort en son desig d'arribar a una solució pacifica de la crisi, el govern no ha fet més que prendre aquelles precaucions que ha cregut absolutament necessàries, continuant les seves negociacions diplomàtiques i esperant encara que han de tenir elles èxit complet.

Confia en la calma i en la sang freda d'aquesta noble nació per a que no es deixi

portar d'impressions poc fundades, com compia també amb el patriotisme dels francesos puix sab que ni un sol, arribat el cas, deixarà de cumplir amb el seu deber. En aquests moments no existeixen ja els partidaris; no existeix més que la França eterna, la França pacifica; no existeix més que la pàtria del dret i la justícia, oferint-se tota ella unida en la serena vigília de la seva dignitat».

«El decret de mobilització pot considerar-se que involucra la ruptura de les negociacions diplomàtiques, que continuen entre les potències, però en vista dels armaments alemanys i que la Constitució francesa no té, com la Constitució alemanya, l'estat especial de amenaça de guerra, ha cregut necessari el govern francès decretar la mobilització, però continen les negociacions entaulades».

Els esforços per a mantenir la pau
«Paris. — L'ambaixador d'Alemanya a Paris, M. De Schoen, ahir tarde celebrà a les 11'40 del matí, una conferència de mitja hora amb el ministre de Negocis estrangers i president del Consell de ministres de Francia, M. Viviani».

«Aquesta tarde celebraran una altra entrevista MM. Viviani i De Schoen. Am motiu d'aquestes noves converses, als centres polítics es creu, a primera hora de la tarde, que no s'ha de considerar irreversiblement perduda tota esperança, però la situació seguida essent molt greu i justifica les més serioses apreensions».

«Londres. — En els circuits diplomàtics se diu que no cessen els esforços encaminats al manteniment de la pau, celebrant-se continues entrevistes».

«Roma. — Segons el «Messaggero», l'ambaixador d'Alemanya ha visitat al ministre de Negocis estrangers d'Italia».

«L'ambaixador ha preguntat quin serà l'actitud d'Italia en el cas de guerra germano-alemanya contra França i Rússia. El senyor San Giuliano ha consultat al president del Consell».

«El «Messaggero» afirma qu han acordat, que no essent una guerra defensiva, Italia permanerà neutral, mentre els seus interessos no siguin atacats».

«L'informe en aquest sentit ha sigut enviat al rei. Aixís que el sobirà hagi donat la seva aprovació se farà la corresponent comunicació oficial».

«Londres. — Les impressions tendeixen a ésser quelcom més optimistes d'ara: l'annunci de l'intervenció en el conflicte actual del rei d'Anglaterra».

Declaració de guerra entre Alemanya i Rússia

Ruptura d'hostilitats

«Paris. — L'ambaixador de Rússia a Paris ha estat a les onze d'ant en el ministeri de Negocis Estrangers i ha posat en coneixement de Viviani, president del Consell de ministres, que Alemanya ha declarat la guerra a Rússia».

«De Saint Petersburg s'ha rebut un despatx firmat a les 10'28 d'ant en que se diu que l'ambaixador d'Alemanya a Saint Petersburg, a les 7'30 de la tarde ha visitat al ministre de Negocis Estrangers, fent-li entrega en nom del govern que representa, de la declaració de guerra contra Rússia».

«Londres. — Telegrafien de Saint Petersburg i Berlin confirmant la declaració de guerra russo-alemanya».

«Comunicat de Bruselles que's alemanys han entrat en el Gran Ducat de Luxemburg, apoderant-se de la residència del Govern i tallant el telèfon».

«El gran ducat de Luxemburg, és un petit estat neutral situat entre Bèlgica, Alemanya i França. Té 259.891 habitants. Des de 1815 està governat per la casa de Nassau».

«La sobirana regent, S. A. R. la gran duquesa Maria Ana».

«El gran ducat té 2.586 kilòmetres quadrats de superfície. La capital de Luxemburg, compta amb 21.000 habitants. En el ducat resideixen uns 22.000 habitants. Compta amb un cos d'exèrcit voluntari quin efectiu pot elevar a 250 homes i 150 gendarmes».

«Paris. — Segons telegrams procedents de la frontera russa, les tropes alemanyes s'han trossejat amb les avantades russes».

«La policia els protegí per a evitar agressions».

«Paris. — Telegrafien de Londres que a l'aquella capital s'ha rebut noticies de Berlin dient que una patrulla alemanya ha sigut trotejada a Prossien. Els alemanys contestaren al foc, ignorant-se més detalls del petit combat».

Retirada de l'ambaixador d'Alemanya a Paris

«Paris. (Rebut amb gran retràs). — Avui marxà sortint cap al seu país l'ambaixador d'Alemanya a Paris».

La emigració d'estrangers
«Paris. — Tots els estrangers que desgin deixar el territori francès deuen fer-ho abans de finir el primer dia de mobilització».

L'entusiasme a Paris. — Una manifestació franco-italiana
«Paris. — L'animació ha sigut gran en els grans bulevards i en els cafès, les nostres trocaven aires patriòtics, corant-se els consumidors».

«No circula cap carruatge a Paris. Una important columna de manifestants composta de varis milers de joves italians procedits de banderes franceses i italianes, a recorregut els principals carrers de Paris, clamant a l'RFrança i a l'exèrcit cantant la «Marsellesa». El públic tribuà una obacó indescriptible als manifestants, acollint-los amb crics de «Visca França! Visca Italia! Visca l'exèrcit!».

«L'entusiasme és general; se canten els himnes rus, anglès i francès, a tot arreu, totes les converses es refereixen a la mobilització, reflexant una gran tranquil·litat d'espera i una gran decisió».

El cònsul alemany abandona El Cabo
«El Cabo. — El cònsul general d'Alemanya amb tot el personal del Consulat, abandonen avui El Cabo a bordo d'un vapor alemany».

«Les oficines del Consulat permaneraran tancades».

El Banc d'Anglaterra puja el tipu del descompte
«Paris. — El Banc d'Anglaterra ha elevat el tipu del descompte al 10 per 100».

Nou bombardeig de Belgrado
«Londres. — Un despatx rebut a l'afid diu que's monitoren austríacs han començat de nou el bombardeig de Belgrado i els seus voltants».

La mobilització francesa
«Paris. — El poble de Paris ha acollit amb serenitat l'ordre de mobilització publicada a les quatre de la tarde. Els reservistes s'han dirigit a la estació sense promoure el més petit desordre».

«Per ordre de l'autoritat a les sis de aquesta tarde han cessat a Paris el servei de tramvies autòmbils».

«Els representants de Serbia i Rússia i Paris inviten als serbis i russos que estimen a la França, a formar un cos de voluntaris eslaus al servei de la República».

«Els belgues han sigut convidats a a llistar-se al servei de França».

«El Govern ha decidit passar a les famílies dels reservistes necessitats el subsidei de 1'25 francs, més cinquanta cèntims de franc per cada fill que tinguin menor de 16 anys».

L'actitud de Dinamarca
«Copenhague, 2. — El govern danès ha fet la declaració de que en cas d'una guerra europea, se mantindrà en la més estricta neutralitat».

L'exèrcit rus
«Londres. — «The Times» publica un despatx de Saint Petersburg anunciant que la mobilització de l'exèrcit rus fou decretada pel govern el dia 30 de juliol i que a l'actualitat és la molt avançada».

Comunicacions interrompides
«Londres. — Les comunicacions marítimes entre Anglaterra i Rússia quedaren ahir interrompudes».

L'actitud d'Italia
«Roma. — Ha fet renàixer la tranquil·litat la notícia de que Italia no estarà obligada ni pel esperit del tractat, que és purament defensiu, a intervenir a la guerra i reservar la seva actitud».

«L'actitud d'Alemanya ha sigut vivament agnada».

L'imperi de les armes i les seves conseqüències

Interviu amb l'illustre prohoms del U. F. N. R.

EN FRANCISCO LAYRET

Amb l'amabilitat de sempre, el nostre benivoluntat amic En Francisco Layret que tant bé coneix aquestes qüestions internacionals que les estudia, ens ha fet la mercè de manifestar-nos lo següent:

El traçat de la pau armada
Opino que l'escat d'aquest greu conflicte europeu, és una demostració de que la política de la pau armada ha fracassat per la seva mateixa base.

Aquesta política tenia per objecte mantenir per l'amenaça, el respecte als drets i a l'indpendencia de cada una de les nacions interessades, però com quel procediment era fictici i no podia respondre de cap modo a una durabilitat i perfecta estabilitat, és natural que a la fi s'hagi resolt de la manera més lamentable.

En efecte, la diplomàcia prescindint d'aquesta finalitat a la pau armada o havent-ne de prescindir per for a s'ha vist obligada a regentisar i a subjectar-se a imposicions de les circumstancies que han anat preparant de mica en mica a aquest rompent irremissible.

Contra a questa política és evident que

no més queda la del desarmament per que aixís al menys les necessitats i les justes pretensions de cada potència, ni serien exclusiu objecte de les combinacions diplomàtiques, ni tindrien més força per a imposar-se que aquelles que dimanen de la mateixa qualitat i positiva efectivitat dels valors socials i de civilització de cada una d'elles.

Anglaterra i Italia
De tots modos ara ja hi estem abocats en aquest conflicte que'ns ha produït la política de la pau armada i no és fàcil preveure en aquests moments l'alcanc que tindrà, perquè al meu entenent això dependeix de l'actitud que adoptin Anglaterra i Italia.

Crec que l'intervenció d'aquestes dues nacions és un dels factors més importants i decisius d'aquest conflicte tant per la seva situació i relació amb els principals països beligerants com pel caràcter dels compromisos que tenen contret amb les mateixes.

L'actitud dels socialistes
Però haig de dir que al meu entendre, tota transcendència i tot superior alcanc

